

DOKTORAND: Tanja Hendriks
GRAD: Philosophiae doctor
FAKULTET: Det samfunnsvitenskapelige fakultet
INSTITUTT: Sosialantropologisk institutt (SAI)
FAGOMRÅDE: Sosialantropologi
VEILEDERE: Dr Gerhard Anders (University of Edinburgh) and
Prof Wenzel Geissler (University of Oslo)
DISPUTASDATO: 6.1.2023
AVHANDLINGENS TITTEL: *The Malawi State in Relief: an ethnography of civil servants navigating duties, dependencies and disasters in a rural district*

[NORWEGIAN TRANSLATION BELOW!]

In this thesis, Tanja Hendriks presents a detailed account of the work of Malawian civil servants, challenging dominant narratives that view African bureaucrats' everyday practices mainly as shaped by and embedded in indifference, corruption and (neo)patrimonialism. Expanding the anthropology of the state by detailing everyday state functioning not during ordinary times, but during a time of disaster, her research contributes to the anthropology of humanitarianism by zooming in on the role of civil servants of a disaster-affected state. In Malawi, an aid-dependent and disaster-prone country in Southern Africa where the majority of the population depends on rain-fed subsistence agriculture to survive, civil servants find themselves at the forefront of the climate change crisis. Pondering why the Malawi state – and more specifically its Department of Disaster Management Affairs (DODMA) – is so central to disaster governance despite its lack of resources and capacity to deal with them, this thesis asks what it means for (DODMA) civil servants to work in such a context of dependency, destitution and disaster. How do they try to fulfil their duties?

Drawing on one year of ethnographic fieldwork in a rural district, Hendriks studied how district-based civil servants coordinated disaster relief interventions in 2019. That year, the annual food insecurity intervention and the response to Cyclone Idai coincided with national tripartite elections, creating and contributing to a highly politicized work environment that overburdened and under resourced civil servants had to navigate. Treating disasters as socially and politically constituted processes rather than isolated or 'natural' events, Hendriks zooms in on three characteristics of governance in Malawi: the centrality of numbers and quantitative data; the reliance on decentralised committees; and collaborations with non-state actors. Elucidating how district-based civil servants produce and negotiate quantitative data on disaster impacts and work with civil protection committees, Hendriks shows how citizens and civil servants try to obtain access to scarce (state) resources in times of need. Civil servants feel undervalued and outshined by development partners and humanitarian organisations with more resources at their disposal, yet they rely on them to be able to do their work and thus continue to feel responsible, while citizens continue to direct their requests for help to the state. In describing in detail interactions with displaced citizens during displacement camp visits, food distributions and recovery interventions, Hendriks shows how civil servants try their best under adverse conditions, sometimes at great cost to themselves. This research thus throws the state itself into relief and suggests that civil servants draw on a sense of duty to fulfil their duties, which becomes more visible during times of disaster.

Malawis stat i nød og nødhjelp: En etnografi om offentlige tjenestemenn og hvordan de navigerer plikter, avhengighet og katastrofer i et ruralt distrikt.

I denne avhandlingen presenterer Tanja Hendriks en detaljert beretning om offentlige tjenestemenn og deres arbeid i det Malawiske byråkratiet. Hendriks utfordrer den etablerte fortellingen om Afrikanske byråkraters likegyldighet, og om hvordan deres arbeidspraksiser i hovedsak er forankret i korrupsjon og (ny)patrimonialisme. Hun utvider den antropologiske analysen av staten ved å frembringe detaljerte analyser av offentlige tjenestemenns hverdagspraksiser, ikke kun i ordinær tid, men også i krisetid, herunder med fokus på naturkatastrofer. Det følger så at studien er et grundig bidrag til antropologien om humanitarisme, ved å utvide fokuset fra bistandsarbeidere og mottakere, til å inkludere offentlige tjenestemenn og statens rolle i krisetid og katastrofer. Malawi er et bistandsavhengig og katastrofeutsatt land i det sørlige Afrika, hvor majoriteten av befolkningen lever av regnvanna selvbergingsjordbruk. Både jordbrukere og offentlige tjenestemenn må daglig forholde seg til, og tilpasse seg, klimaforandringene og påfølgende naturkatastrofer. Ved å fokusere på Malawis stat – og mer spesifikt Department of Disaster Management Affairs (DODMA) – og dens rolle i katastrofehandtering til tross for manglende ressurser og kapasitet til å håndtere katastrofer, analyserer Hendriks hvordan tjenestemennenes hverdagspraksiser og arbeid formes gjennom avhengighet, nød(hjelp), og katastrofer. Hvordan føler de, og hvordan følger de opp, sine plikter ovenfor stat og befolkning?

Avhandlingen bygger på et års etnografisk feltarbeid i et ruralt distrikt, hvor Hendriks studerte offentlige tjenestemenn og byråkrater involvert i nødhjelps- og katastroferesponser i 2019. Årets sesongrelaterte periode med matmangel, samt hjelperesponsen etter syklonen Idais herjinger, sammenfalt i 2019 med valg av ny president, hvilket skapte og bidro til en økende politisering av byråkratiet. Hendriks behandler katastrofer som sosialt og politisk konstituerte prosesser, og ikke som isolerte eller 'naturlige' hendelser, og analyserer påfølgende tre karakteristikk om myndighetsutøvelse og katastrofer i Malawi: viktigheten av kvantitative data og tall, avhengigheten av desentraliserte komiteer, og samarbeidet med ikke-statlige aktører. Avhandlingen belyser hvordan distriktbaserte offentlige tjenestemennene produserer og forhandler kvantitative data om katastrofene og deres innvirkninger på ulike områder og befolkningsgrupper, hvordan de arbeider med og gjennom komiteer for beskyttelse av sivile (Civil Protection Committees), og det sosiale og politiske arbeidet som både sivile og byråkrater gjør for å sikre tilgang til knappe (statlige) ressurser i krisetid. Hendriks viser hvordan offentlige tjenestemenn opplever seg som undervurdert og overstrålt av ressurssterke partnere fra utviklings- og nødhjelpsorganisasjoner, samtidig som de selv er avhengig av et godt samarbeid med nevnte partnere for å kunne tilby hjelp til Malawis borgere de føler et sterkt ansvar ovenfor. Gjennom detaljerte observasjoner av møter mellom offentlige tjenestemenn og internt fordrevne borgere som kontinuerlig retter krav og ønsker om hjelp og ressurser til staten og dens tjenestemenn, viser Hendriks hvordan tjenestemenn navigerer mellom ulike prioriteringer og aktører, ofte med store personlige konsekvenser og kostnader. Avhandlingen plasserer derfor staten og offentlige tjenestemenn i sentrum av nød og nødhjelp, og viser hvordan det er de offentlige tjenestemennenes pliktfølelser ovenfor både borgere og staten som institusjon som skaper retning og mening i arbeidet, en pliktfølelse som tydeliggjøres i krisetid og under katastroferesponser.